

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/75/2016
Identifikačné číslo spisu: 6714010293
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6714010293.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Pribelského, PhD., v trestnej veci obvineného C. X. pre pokračovací zločin poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a), ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase spáchania skutku, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 2T/57/2014, na neverejnom zasadnutí dňa 13. decembra 2017 v Bratislave, o dovolaní obvineného C. X. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 13. októbra 2015, sp. zn. 5To/66/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného C. X. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo 17. marca 2015, sp. zn. 2T/57/2014, bol obvinený C. X. uznaný vinným pre pokračovací trestný čin poškodzovanie veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a), ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase spáchania skutku a pre pokračovací trestný čin zneužívania informácií v obchodnom styku podľa § 128 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase spáchania skutku, na tom skutkovom základe, že:

I.

C. X. v úmysle získať finančné prostriedky vystupujúc a konajúc ako štatutárny zástupca spoločnosti X. - D. a. s. X., založenej zakladateľskou listinou zo dňa 18. októbra 1995 so sídlom X., Ulica I. XXXX, Slovenská republika, IČO: XX XXX XXX s dňom zápisu do Obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica 01. januára 1996, vedomý si hospodárskeho stavu, zadlženosti a úverovej zaťažnosti

1)

po tom, ako boli dňa 19. decembra 1997 vo Zvolene, okres Zvolen, Slovenská republika uzavreté medzi spoločnosťou X. - D. a. s. X. (ako dlžník a záložca) a E. a. s., pobočka X. (ako veriteľ a záložný veriteľ) úverová zmluva číslo XXX/XXX o účelovom úvere a zmluva číslo XXX/XX o zriadení záložného práva k hnutel'nému majetku (na zásoby tovaru), na základe ktorých bol bankou poskytnutý dlžníkovi účelový krátkodobý revolvingový (zostatkový) úver vo výške 13 500 000,- Sk na obežné

prostriedky - zásoby a pohľadávky, obdržané úverové zdroje vyčerpal a následne bez plnenia zmluvných podmienok v mesiaci máj 1998 vo Zvolene, okres Zvolen odpredal bez vedomia, súhlasu a úhrady veriteľovi predmety zálohu a tiež previedol majetok spoločnosti na iný subjekt - novú spoločnosť. Takto odpredal inému

- založené zásoby tovaru „E.“ spoločnosti K. s. r. o. X. v hodnote 508 922,- Sk a

- spoločnosti X. X. a. s. X. založené zásoby tovaru v predajniach na úseku maloobchodu v celkovej hodnote 12 009 524,99 Sk.

Nová spoločnosť X. X. a. s. X. bola založená zakladateľskou listinou zo dňa 12. marca 1998, pričom do nej bol v mesiaci máj 1998 vložený nehmotný a hmotný investičný majetok spoločnosti X. - D. a. s. X. bez toho, aby poskytnuté úverové peňažné prostriedky boli veriteľovi Všeobecnej úverovej banke a. s. dlžníkom uhradené, pričom vznikom novej spoločnosti spoločnosť X. - D. a. s. X. obchodné aktivity prestala vyvíjať. Tým následnou neexistenciou iného vymožitelného hnutelného a nehnuteľného majetku, ako aj založeného majetku spoločnosti X. - D. a. s. X. dlžník zmaril uspokojenie pohľadávky E. a. s. C. L., X, J., IČO: XX XXX XXX a spôsobil tak veriteľovi t. č. D. T. a. s. J., Q. XX, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške minimálne 13.500.000,- Sk (448.117,90 €).

(Spoločnosť X. - D. a. s. Zvolen bola dňa 10. marca 2005 ex offa vymazaná z obchodného registra pre nemajetnosť bez uspokojenia dlhu veriteľovi E. a. s. pobočka X.).

2)

po tom, ako v období od mesiaca august 1997 do mesiaca október 1997 bol odobraný a odpredaný spoločnosťou X. - D. a. s. X. od spoločnosti C. s. r. o. L. rôznych potravinárskych tovarov čo do druhu, počtu, sortimentu a dohodnutej ceny uvedených na dodacích listoch

číslo XXXXXXX zo dňa 30. septembra 1997,

číslo XXXXXXX zo dňa 18. októbra 1997,

číslo XXXXXXX zo dňa 12. augusta 1997,

číslo XXXXXXX zo dňa 01. augusta 1997,

číslo XXXXXXX zo dňa 13. augusta 1997,

číslo XXXXXXX zo dňa 19. augusta 1997,

číslo XXXXXXX zo dňa 02. septembra 1997,

číslo XXXXXXX zo dňa 04. septembra 1997,

číslo XXXXXXX zo dňa 08. októbra 1997,

previedol v mesiaci máj 1998 spôsobom a za okolností uvedených v bode 1) celý majetok spoločnosti X. - D. a. s. X. na novozaloženú dcérsku spoločnosť X. X. a. s. X. bez toho, aby dodávateľovi faktúry číslo XXXXXXX zo dňa 30. septembra 1997, číslo XXXXXXX zo dňa 21. októbra 1997, číslo 1013831 zo dňa 13. augusta 1997, číslo XXXXXXX zo dňa 07. augusta 1997, číslo XXXXXXX zo dňa 14. augusta 1997, číslo XXXXXXX zo dňa 21. augusta 1997, číslo XXXXXXX zo dňa 05. septembra 1997, číslo XXXXXXX zo dňa 08. septembra 1997 a číslo XXXXXXX zo dňa 10. októbra 1997 v celkovej výške 417 242,- Sk uhradil, čím spoločnosti C. spol. s r. o. L., E. XX, IČO: XX XXX XXX zmaril jej majetkové uspokojenie a spôsobil škodu vo výške 417.242,- Sk (13.849,89 €).

3)

po tom, ako bola dňa 22. januára 1997 uzatvorená kúpna zmluva medzi spoločnosťami O. L. spol. s r. o. L. ako predávajúcim a X.-D. a. s. X. ako kupujúcim, týkajúca sa dodávky tovaru uvedeného v článku II uvedenej zmluvy a kupujúci v mesiaci august 1997 až apríl 1998 prevzal a odpredal od predávajúceho objednaný tovar fakturovaný faktúrami

číslo XXXXXXXXXXXX vystavenej dňa 15. augusta 1997 na čiastku 2.934,30 Sk,

číslo XXXXXXXXXXXX vystavenej dňa 31. októbra 1997 na čiastku 18566,50 Sk,

číslo XXXXXXXXXXXX vystavenej dňa 19. decembra 1997 na čiastku 15.086,60 Sk,

číslo XXXXXXXXXXXX vystavenej dňa 08. januára 1998 na čiastku 13.910,30 Sk,

číslo XXXXXXXXXXXX vystavenej dňa 16. januára 1998 na čiastku 17.883,60 Sk,

číslo XXXXXXXXXXXX vystavenej dňa 23. januára 1998 na čiastku 15.814,90 Sk,

číslo XXXXXXXXXXXX vystavenej dňa 27. februára 1998 na čiastku 10.615,70 Sk,

číslo XXXXXXXXXXXX vystavenej dňa 06. marca 1998 na čiastku 13.307,10 Sk,

číslo XXXXXXXXXXXX vystavenej dňa 13. marca 1998 na čiastku 13.567,30 Sk,

číslo XXXXXXXXXX vystavenej dňa 20. marca 1998 na čiastku 15.062,- Sk,
číslo XXXXXXXXXX vystavenej dňa 27. marca 1998 na čiastku 12.987,40 Sk,
číslo XXXXXXXXXX vystavenej dňa 03. apríla 1998 na čiastku 21.335,70 Sk,
číslo XXXXXXXXXX vystavenej dňa 09. apríla 1998 na čiastku 9.000,10 Sk
v celkovej výške asi 243.666,70 Sk (8.088,25 €), previedol v mesiaci máj 1998 spôsobom a za okolností uvedených v bode 1) celý majetok spoločnosti X.-D. a. s. X. na novozaložený dcérsku spoločnosť X. X. a. s. X. bez toho, aby vyššie označené faktúry uhradil, čím zmaril spoločnosti O. L. s. r. o. L., D. X, IČO: XX XXX XXX, jej majetkové uspokojenie a spôsobil škodu vo výške najmenej 243.666,70 Sk (8.088,25 €). (Spoločnosť O. L. s. r. o. L. vstúpila následne pre nesolventnosť do likvidácie a 30. apríla 2005 bola z obchodného registra vymazaná bez právneho nástupcu),

a teda v bodoch I. 1 až 3 v rozpore so zmluvne uzatvorenými obchodnými vzťahmi v úmysle získať majetkový prospech vykonal postupne kroky a právne úkony smerujúce k tomu, že dosiahol zánik záložného práva a zmaril uspokojenie svojich veriteľov, pričom prevodom aktív materskej spoločnosti X. - D. a. s. Zvolen na novovzniknutú dcérsku spoločnosť X. X. a. s. materská spoločnosť zaťažená pasívami obchodné aktivity následne prestala vyvíjať a svoje podnikanie úplne ukončila bez uspokojenia veriteľov horeuvedených.

II.

Obvinený C. X. v úmysle získať finančné prostriedky vystupujúc ako štatutárny zástupca spoločnosti X. - D. a. s. X., založenej zakladateľskou listinou zo dňa 18. októbra 1995 so sídlom X., I. XXXX, s dňom zápisu do Obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica 01. januára 1996, IČO: XX XXX XXX vedomý si hospodárskeho stavu, zadlženosti a úverovej zaťaženosti a tiež

4)

ako štatutárny zástupca spoločností

- X.-D. a. s. X., I. 1486, IČO: XX XXX XXX
- X. X., a. s. X., I. 1486, IČO: XX XXX XXX
- R., spol. s r. o. X., I. XXXX, IČO: XX XXX XXX. a
- K., s. r. o. X., I. XXXX, IČO: XX XXX XXX,

ako organizácií s rovnakým alebo podobným predmetom činností, v úmysle zadovážiť sebe alebo inému prospech

- najskôr na základe kúpnej zmluvy zo dňa 12. decembra 1996 uzatvorenej medzi I. B., narodeným XX. C. XXXX, trvale bytom X., J. XXXX/X. a obvineným C. X. ako predávajúcimi a spoločnosťou X.-D. a. s. X., I. XXXX, IČO: XX XXX XXX ako kupujúcim realizoval predaj nehnuteľnosti a to predajne objektu Potraviny so stavebným pozemkom, nachádzajúci sa vo X., ulica J. súpisné číslo XXX, zapísanej v liste vlastníctva číslo XXXX katastrálne územie X., na parcele KN číslo XXXX/X zastavaná plocha o výmere 500 metrov štvorcových za dohodnutú cenu 4.700.000,- Sk (156.011,42 €), pričom cena stanovená znaleckým posudkom číslo 184/96 zo dňa 09. decembra 1996 znalca I. K., trvale bytom X., X. C. XX bola stanovená na sumu 1.214.428,- Sk (40.311,63 €),

- a následne uvedenú nehnuteľnosť odpredal na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 28. februára 1997 medzi X.-D. a. s. X., I. XXXX, IČO: XX XXX XXX, ako predávajúcim, (zastúpenou obvineným C. X. a Ing. I. E.) a spoločnosťou S. s. r. o. Zvolen, Jesenského 1486, IČO: 31 597 904 ako kupujúcim (zastúpenou ako konateľom a majiteľom spoločnosti opäť obvineným C. X.) a to spoločne s pozemkom zapísanom v liste vlastníctva číslo XXXX, katastrálne územie X., parcelné číslo XXXX/X o výmere 7.850 metrov štvorcových. Kúpna cena bola dohodnutá na čiastku 77.475,- Sk (2.323,57 €), z toho 50.000,- Sk ako cena predajne so stavebným pozemkom a príslušenstvom a 27.475,- Sk ako cena pozemku parcelné číslo XXXX/X, pričom cena stanovená znaleckým posudkom číslo 35/97 zo dňa 25. februára 1997 znalca Ing. R. O., trvale bytom X., Y.. XXXX/X je 1.697.556,- Sk (56.348,54 €),

5)

ako štatutárny zástupca spoločností X. - D. a. s. X., I. XXXX, IČO: XX XXX XXX a R., s. r. o. X., I. XXXX, IČO: XX XXX XXX rozhodol s rovnakým úmyslom ako vyššie, aby boli spoločnosti R., s. r. o. X., I. XXXX, IČO: XX XXX XXX vyplatené finančné prostriedky ako odmena za sprostredkovateľskú činnosť vykonanú pre spoločnosť X. - D. a. s. X. a to v roku 1996 vo výške 836.582,50 Sk (27.769,45 €), v roku 1997 vo výške 1.046.165,70 Sk (34.726,34 €) a len to na základe fiktívne vystavených faktúr bez doloženia zmluvy a ďalších príslušných účtovných podkladov preukazajúcich vykonanie sprostredkovateľskej činnosti a oprávňujúce fakturovanie spoločnosťou R. s. r. o. X..

Týmto konaním obvineného v bodoch II. 4 a 5 uvedeným došlo k obchodnému vzťahu na úkor spoločnosti X. - D. a. s. X., I. XXXX, IČO: XX XXX XXX. a spôsobeniu jej tak majetkovej škody a takýmto činom C. X., ako osoba s rozhodovacou právomocou vo viacerých podnikoch s rovnakým, alebo podobným predmetom činnosti, získal pre seba, alebo iného prospech v sume najmenej 6.988.401,20 Sk (231.972,43 €), spoločnosť X. - D. a. s. X. bola dňa 10. marca 2005 ex offo vymazaná z obchodného registra pre nemajetnosť bez uspokojenia dlhu veriteľovi E. a. s. pobočka X..

Okresný súd Zvolen obvineného odsúdil podľa § 128 ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2005 s použitím § 33 písm. g), § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 39a ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Z. z. súd obvineného na výkon trestu zaradil do I. nápravnovú skupiny.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2005 súd obvinenému ukladá trest zákazu činnosti na ktorú sa vyžaduje živnostenské oprávnenie a zákaz činnosti štatutára podnikateľského alebo iného subjektu v trvaní 10 (desať) rokov.

Krajský súd v Banskej Bystrici odvolanie obvineného proti predmetnému rozsudku podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal obvinený C. X. prostredníctvom zvolenej obhajkyne, dňa 25. apríla 2016 dovolanie na Okresnom súde Zvolen.

Ako právne dôvody dovolania označil obvinený dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), d), g) a i) Tr. por., ktorých naplnenie vidí v nižšie uvádzaných skutočnostiach.

Obvinený uviedol, že počas celého konania poukazoval na tú skutočnosť, že akékoľvek dispozície s majetkom spoločnosti X. - D. a. s., sa uskutočňovali v záujme zachovania zamestnanosti a odvrátenia nepriaznivého ekonomického stavu spoločnosti bez toho, aby tak konal v úmysle získať pre seba, alebo inú osobu akýkoľvek majetkový, alebo iný prospech. Nikdy nebol pri a v rozsahu týchto transakcií konečným beneficiantom a rovnako nikdy ani majetkový alebo iný prospech nenadobudol. Ak konal v mene spoločnosti konal lojálne vo vzťahu k spoločnosti so starostlivosťou riadneho hospodára.

Obvinený ďalej poukazuje na dĺžku samotného trestného konania, ktoré bolo voči jeho osobe vedené viac ako trinásť rokov, čo samo o sebe podľa ustálenej rozhodovacej praxe Európskeho súdu pre ľudské práva zakladá jeho neprimeranú dĺžku (a porušenie jeho práv v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, rozpor so základnými zásadami trestného konania § 2 ods. 7 Tr. por.), ktorá mala byť podľa jeho názoru zohľadnená ako prvostupňovým súdom, tak druhostupňovým odvolacím súdom vo forme zmierenia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Pri zohľadnení zásad ukladania trestov vymedzených v § 34 Tr. zák. s prihliadnutím na dĺžku trestného konania prvostupňový súd ako aj súd odvolací mali podľa presvedčenia obvineného zobrať do úvahy pri

rozhodovaní o ukladanom druhu a výmere trestu aj tú skutočnosť, že samotný účel trestu bol u obvineného naplnený v rozsahu viac ako trinásť rokov prebiehajúceho trestného konania, počas a v priebehu ktorého sa nedopustil žiadnej protiprávnej činnosti a ktoré navyše malo závažný dopad nielen na jeho osobný a súkromný život, ale aj na jeho zdravie.

Obvinený je názoru, že prvostupňový súd ako aj druhostupňový súd mali zohľadniť najmä, ak nie výlučne vhodnú mieru proporcionality medzi zásahom do jeho osobnej slobody v podobe uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody a dĺžky trestného konania vzhľadom k tomu, že sa z hľadiska účelu trestu so zvyšujúcim časovým odstupom od spáchania trestného činu oslabuje nielen prvok individuálnej prevencie, alebo generálnej prevencie.

Obvinený zdôraznil, že konanie sa viedlo ako proti ušlému, hoci bola známa jeho e-mailová adresa, čím bolo porušené jeho právo na obhajobu, ktoré bolo porušené najmä tým, že keď sa obvinený dostal na územie Slovenskej republiky, odvolací súd nezrušil prvostupňový rozsudok a nenariadil opakovať dôkazy, ktoré bez jeho prítomnosti vykonal Okresný súd Zvolen a vo veci rozhodol. Obvinený sa na území Anglicka zdržiaval od októbra roku 2005, bol legálne prihlásený na úradoch - Ministerstva vnútra v Londýne, uhradil poplatok za registráciu. V roku 2006 menil slovenský vodičský preukaz za anglický, čo podľa obvineného znamená, že slovenský musel byť odoslaný na DI vo Zvolene. V Anglicku bol riadne zamestnaný, v pracovnom pomere spoločnosti CONTINENTAL FINE FOOD HYBERNIA WAY MANCHESTER v trvaní 8 rokov, v pracovnom zameraní operátor linky, riadne platil aj mestskú daň. Podľa obvineného, nič nebránilo tomu, aby bol jeho pobyt v Anglicku zistený.

Obvinený má za to, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. októbra 2015, č. k. 5To/66/2015, bol z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c), d), g) a i) Tr. por. porušený zákon v jeho neprospech.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen vo vyjadrení k dovolaniu obvineného vyjadrila názor, že prvostupňový a následne aj odvolací súd sa pri vykonávaní dokazovania v tejto trestnej veci vysporiadal v celom rozsahu a náležite s dôkaznou situáciou, s tvrdeniami obvineného a jeho obhajcu uvedenými v dovolaní, so zákonnosťou formy vykonania časti trestného konania postupom podľa § 358 a nasl. ustanovení Tr. por. (časť prípravného konania a celé prvostupňové konanie na okresnom súde v období od 14. septembra 2011 do zadržania obvineného dňa 10. októbra 2015), ako aj s výsledným právnym posúdením skutkov obvineného a uložené tresty obvineného sú zákonné. Preto považuje podané dovolanie obvineného za nedôvodné s tým, že navrhla, aby o tomto dovolaní bolo rozhodnuté procesným postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Obvinený sa k vyjadreniu prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen nevyjadril.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným C. X. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Tr. por. Obvinený svoje dovolanie založil na dôvodoch podľa § 371 ods. 1 písm. c), d), g) a i) Tr. por..

Prvá časť námietok obvineného spočívala v dĺžke vedeného trestného konania a s tým súvisiacim uloženým trestom (podľa obvineného mal byť trest uložený pod dolnú hranicu trestnej sadzby).

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje jednak na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k rozdielnemu výkladu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods.1 písm. i) Tr. por. v prípade nepoužitia ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody (resp. podľa § 39 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006), sp. zn. Tpj 46/2010, prijaté 14. júna 2010: „Hmotnoprávne ustanovenie § 39 Tr. zák. (resp. § 40 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006) o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody svojou povahou a významom sa primkyna ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a nasl. a na rozdiel od ustanovení § 41, § 42 (o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu) alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, ho nemožno podriaďiť pod "nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia", zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.“

„Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste nepadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por.“

„Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku.“

„Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Tr. zák. (resp. § 40 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006), v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. resp. § 40 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 nezakladá žiadny dovolací dôvod.“

a rovnako na uznesenie najvyššieho súdu z 27. januára 2015, sp. zn. 2 Tdo 68/2014, zverejnené v zbierke stanovísk pod č. 86 z roku 2015: „Dĺžka konania nemôže byť dôvodom na úspešné uplatnenie dovolacej námietky týkajúcej sa neprimeranosti trestu uloženého v rámci zákonnej sadzby alebo nepoužitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu alebo podmieňnom odklade výkonu trestu odňatia slobody.“

Okresný súd Zvolen zohľadnil skutočnosť, že od spáchania skutkov obvineným až do rozhodnutia súdu prešiel značný časový úsek, čo sa premietlo v uloženom úhrnnom nepodmienenom treste odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, teda na dolnej hranici ustanovenej trestnej sadzby. Vzhľadom na rozsah trestnej činnosti, rozsah škody, ktorá v jej dôsledku vznikla a rozsah neoprávneného prospechu, ktorý obvinený z trestnej činnosti získal, Okresný súd Zvolen nepristúpil ani k úvahám o mimoriadnom znížení trestu.

V zmysle uvedeného dovolací súd konštatuje, že trest je uložený v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, došlo k uloženiu mierneho trestu, ktorým bola veľkou mierou kompenzovaná neprimeraná dĺžka konania a preto nezistil porušenie ani čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ani zákona.

Obvinený C. X. v dovolaní zdôraznil, že sa viedlo proti nemu konanie ako proti ušlému, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Táto skutočnosť tvorila druhú časť námietok, v ktorých obvinený vidí

naplnenie ním označených dovolacích dôvodov.

Vzhľadom na to, že ustanovenie § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. je v pomere špeciality k ustanoveniu § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (porovnaj rozhodnutie č. 6/2011 zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011), námietkami obvineného o konaní v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené podmienky, sa dovolací súd zaoberá v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por..

Ak bolo vo veci vykonané konanie proti ušlému podľa § 358 a nasl. Tr. por., hoci pre takéto konanie neboli splnené zákonné podmienky alebo napriek tomu, že súd o tom, že sa bude takto vo veci konať nerozhodol podľa § 360 Tr. por. a v dôsledku tohto procesného postupu bola obvinenému znemožnená účasť na hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí, je táto chyba dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. a na vyslovenie výroku dovolacieho súdu, že bol porušený zákon v uvedených ustanoveniach (bližšie pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu z 25. júna 2010, sp. zn. 1 TdoV 1/2010, zverejnené v zbierke stanovísk pod č. 11 z roku 2012).

Okresný súd Zvolen na návrh prokurátora urobený v obžalobe, opatrením č. k. 2T/57/2014-1717 z 05. septembra 2014, rozhodol, že podľa § 358 ods. 1 Tr. por. sa konanie voči obvinenému C. X. bude viesť ako konanie proti ušlému. Zo spisového materiálu vyplýva, že prvé procesné obvinenie bolo obvinenému vznesené uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 06. decembra 2002, ktoré mu bolo doručené 31. januára 2003, druhé procesné obvinenie mu bolo vznesené uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 27. januára 2003, ktoré mu bolo doručené 08. apríla 2003. Proti obidvom obvineniam podal obvinený opravné prostriedky a bol aj procesne ako obvinený vypočutý. Od počiatku mal obvinený zvoleného obhajcu. Rovnako má najvyšší súd za preukázané aj ostatné skutočnosti, ktoré odôvodňovali konanie proti ušlému (chronologicky a podrobne to uvádza aj prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen vo svojom vyjadrení k dovolaniu), z ktorých je zrejma aj snaha OČTK a súdu vypátrať obvineného a zabezpečiť ho pre účely trestného konania tak v prípravnom konaní, ako aj následne v konaní pred súdom.

Na to, aby mohlo byť vedené konanie proti ušlému sa vyžaduje úmysel obvineného vyhýbať sa trestnému konaniu. Z vyššie uvádzaných skutočností je úmysel obvineného jasne daný, keďže vedomý si vedeného trestného stíhania voči svojej osobe, nezdržoval sa v mieste svojho bydliska, neohlásil zmenu bydliska na území Slovenskej republiky orgánom na to príslušným a napokon opustil územie Slovenskej republiky a zdržiaval sa v cudzine.

Dovolací súd preskúmal konštatáciu obvineného týkajúcu sa dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. a zistil, že tento nebol naplnený. Všetky zákonné podmienky na uskutočnenie konania proti ušlému boli splnené.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko obvinený skutočnosťami uvedenými v dovolaní nenaplnil ním uvedené dovolacie dôvody v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c), d), g) a i) Tr. por., najvyšší súd na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.